

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 30. märtsil 2012 — GREP GmbH

(Kohtuasi C-156/12)

(2012/C 194/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Sissenõudja: Freistaat Bayern

Võlgnik: GREP GmbH

Menetlusosaline: Revisor beim Landesgericht Salzburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et harta kohaldamisalasse kuulub ka määruse (EÜ) nr 44/2001⁽¹⁾ artikli 38 jj kohane kohtulahendi täidetavaks tunnistamise menetlus?
2. a) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas harta artiklis 47 sätestatud tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte hõlmab kohtukulude tasumisest vabastamist, eelkõige kaebuse esitamise eest tasutava riigilõivu ja/või advokaadile õigusabi eest makstava tasu maksmisest vabastamist esimeses küsimuses nimetatud menetluses?
  - b) Kas eelõeldu kehtib ka siseriikliku õiguse alusel teostatava täitemenetluse kohta või siis vähemalt samaaegse täitmisele pööramist käsitleva määruskaebemenetluse puhul, kui kohus lahendas kohtulahendi täidetavaks tunnistamise ja täitmisele pööramise ühes ja samas kohtumääruses?
3. Kas õigus saada eespool nimetatud menetlusabi (abi menetluskulude kandmiseks) tuleneb teise võimalusena määruse nr 44/2001 artikli 43 lõikest 1 ja/või Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikest 1, kui siseriiklik õigus näeb sellega lubatud kaebuse (täpsemalt määruskaebuse) esitamise korral ette kohustuse osaleda menetluses advokaadi esindusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Ühendkuningriik) 3. aprillil 2012 — CD versus ST

(Kohtuasi C-167/12)

(2012/C 194/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Employment Tribunal Newcastle upon Tyne

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: CD

Vastustaja: ST

Eelotsuse küsimused

Esitatud küsimustes kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

- a) „tulevane ema, kes saab lapse asendusemaduse abil” — asjaomane tulevane ema on töötaja ja ei ole asjaomasel ajavahemikul olnud rase ega ole sünnitanud kõnealust last;
  - b) asendusema — naine, kes on olnud rase ja sünnitanud lapse asjaomase tulevase ema eest.
1. Kas direktiivi 92/85/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõige 1 ja/või artikli 2 punkt c ja/või artikli 11 lõike 2 punkt b sätestavad õiguse rasedus- ja sünnituspuhkusele tulevasele emale, kes saab lapse asendusemaduse abil?
  2. Kas direktiiv 92/85/EMÜ näeb ette õiguse rasedus- ja sünnituspuhkusele tulevasele emale, kes saab lapse asendusemaduse abil, juhul kui:
    - a) tal on võimalik ise oma last sünnijärgselt rinnaga toita ja/või
    - b) ta toidab last sünnijärgselt rinnaga?

3. Kas direktiivi 2006/54⁽²⁾ artiklit 14 koosmõjus artikli 2 lõike 1 punktiga a ja/või b ja/või artikli 2 lõike 2 punktiga c rikutakse siis, kui töandja keeldub võimaldamast rasedus- ja sünnituspuhkust tulevasele emale, kes saab lapse asendusemaduse abil?

4. Kas keeldumine rasedus- ja sünnituspuhkuse andmisest tulevasele emale, kes saab lapse asendusemaduse abil, rikub direktiivi 2006/54 artiklit 14 koosmõjus artikli 2 lõike 1 punktiga a ja/või b ja/või artikli 2 lõike 2 punktiga c selle tõttu, et töötaja ja lapse asendusema vahel on seos?
5. Kas tulevase ema, kes saab lapse asendusemaduse abil, halvemini kohtlemine rikub direktiivi 2006/54 artiklit 14 koosmõjus artikli 2 lõike 1 punktiga a ja/või b ja/või artikli 2 lõike 2 punktiga c selle tõttu, et tulevase ema ja lapse asendusema vahel on seos?
6. Kas 4. küsimusele jaatava vastuse andmise korral piisab tulevaseks emaks olemisest selleks, et tulevasel emal oleks õigus rasedus- ja sünnituspuhkusele seose tõttu tema ja lapse asendusema vahel?
7. Kui 1., 2., 3., ja 4. küsimuse hulgast kasvõi ühele jaatava vastuse andmise korral:

7.1. on direktiiv 92/85/EMÜ vastavas osas vahetu õigusmõjuga; ja

7.2. on direktiiv 2006/54/EÜ vastavas osas vahetu õigusmõjuga?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötavishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 348, lk 1, EÜT eriväljaanne 05/02, lk 110).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, lk 23).

EI du Pont de Nemours and Company 5. aprillil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 2. veebruari 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-76/08: EI du Pont de Nemours and Company jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-172/12 P)

(2012/C 194/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: EI du Pont de Nemours and Company (esindajad: Solicitor J. Boyce ja Solicitor A. Lyle-Smythe)

Teised menetlusosalised: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-76/08 osas, milles sellega kinnitatakse komisjoni seisukoht, et apellant osales rikkumises, ning määratakse talle trahv;

— mõista komisjonilt välja käesoleva menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse aluseks on väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellant oli süüdi DuPont Dow Elastomers'i (edaspidi „DDE”) poolt toime pandud rikkumistes. Kui apellandi käesolev väide tunnustatakse edukaks, lisab ta:

— DDE asutamisele eelnenud ajavahemiku osas (ajal, mil kloropreeni tootev ettevõtte kuulus apellandile) rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta ei otsustanud, et tähtaeg, mille jooksul komisjon oleks võinud apellandile tema tütarrettevõtjate osalemise eest trahvi määrata, oli möödunud, ja

— asjaoludel, mil oli möödunud tähtaeg, mille jooksul komisjon oleks võinud trahvi määrata, ning kui komisjon ei suutnud tõendada õiguspärast huvi teha apellandi suhtes otsus, rikkus Euroopa Kohus õigusnormi, kui ta otsustas, et apellant oli süüdi selles, et tema tütarrettevõtjad osalesid rikkumises DDE asutamisele eelnenud ajavahemikul.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 13. aprilli 2012 — Sandler AG versus Hauptzollamt Regensburg

(Kohtuasi C-175/12)

(2012/C 194/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sandler AG

Vastustaja: Hauptzollamt Regensburg